

Tại sao tôi viết tiếp về nhóm Trần Kiều Ngọc

Tôi lo lắng thấy rằng nhóm tuổi trẻ tự xưng là Phong trào Giới trẻ Thế giới vì Nhân quyền không phải chỉ gồm hai nhân vật tự nhận là trẻ là Trần Kiều Ngọc và Nancy Nguyen mà đằng sau lưng họ còn có một số người ủng hộ. Tôi thấy có bốn phận phải nói trực tiếp với hai nhân vật cốt cán của Phong trào, đồng thời tôi cũng xin gửi một vài lời tâm huyết đến những ai vào cỡ tuổi tôi đang ủng hộ hai cô. Nội dung chính của bài viết tập trung vào ba điểm:

- a) trách cứ thế hệ cha ông đã thua trận để cho con cháu phải lưu vong là trách oan;
- b) phải chẵn 42 năm chống cộng đã chẳng đi đến đâu;
- c) tuổi trẻ trong nước thực sự cần gì?

Không ai đem thành bại luận anh hùng

Không làm gì có dân tộc nào trên thế giới mà lịch sử chỉ gồm toàn thành công hay chiến thắng. Dân tộc chúng ta cũng vậy. Hai Bà Trưng, Bà Triệu, Phan Thanh Giản, Phan Đình Phùng, Nguyễn Thái Học, Phạm Hồng Thái, v.v. đã không thành công nhưng thành nhân. Hai Bà và Bà Triệu dựng cờ khởi nghĩa chống lũ thái thú cai trị Giao châu hay An nam Đô hộ phủ. Hai Bà, Bà Triệu đã tử trận nhưng hậu thế không ai dám kết án Hai Bà, Bà Triệu là đã thua để lại hệ lụy ngàn năm nô lệ giặc Tàu. Phan Thanh Giản uống thuốc độc tự tử, Phan Đình Phùng sa vào tay giặc Pháp, Nguyễn Thái Học lên đoạn đầu đài, Phạm Hồng Thái tự trầm trên Châu giang nhưng tất cả đều đã được đời sau muôn vàn ngưỡng mộ và không ai ngu ngốc đến độ cho rằng sự thất bại của chư vị anh hùng dân tộc đã để lại hệ lụy khiến tổ quốc trầm luân trong gông cùm xiềng xích do người da trắng tròng lên cổ đồng bào. Những anh thư, anh hùng, liệt sĩ vừa kể chống đối các đối tượng rất cụ thể, bằng xương bằng thịt và/hoặc những chế độ cai trị tàn ngược áp bức. Hai Bà Trưng chống Tô Định, Phạm Hồng Thái mưu sát toàn quyền Merlin. Không ai vớ vẩn ám ố tuyên bố không chống Tàu chống Tây mà chỉ chống cái ác!

Kết tội thế hệ cha ông đã thua trận để lại hệ lụy lưu vong là lập luận bất chấp lý luận. Không phải vì hai anh em Scholl thất bại và bị xử tử ngày 22-02-1943, không phải Claus Schenk Graf von Stauffenberg thất bại và bị Tòa án Binh xử bắn ngày 21-07-1944 mà dân tộc Đức phải tiếp tục mang hệ lụy quốc xã-phát xít cho đến hết Thế chiến II.

Lãng mạ cha ông đã thua trận trong cuộc chiến vừa rồi khiến di lụy lưu vong cho giới trẻ là ngang nhiên xúc phạm đến triệu triệu hương linh quân dân cán chính Việt Nam Cộng

Hòa, là phi báng anh linh chư vị tướng lãnh, sĩ quan, hạ sĩ quan, binh sĩ và nhân viên dân sự từ bộ trưởng đến thuộc cấp đã tuân tiết vào Ngày Quốc Hận.

Không biết hai cô thanh nữ có biết đến chân lý “Không ai đem thành bại luận anh hùng” hay không nhưng những người cao tuổi đang ủng hộ hai cô thì chắc chắn phải biết.

42 năm chống cộng

Tập thể người Việt tỵ nạn cộng sản đã làm hết sức mình để chống cộng. Thành tích của tập thể rành rành ra đó, chỉ có những kẻ mắc bệnh mù lòa mới không chịu thấy; cho nên người viết xin miễn kể ra. Chỉ xin thử so sánh với các cộng đồng lưu vong và/hoặc chống cộng khác xem cộng đồng tỵ nạn cộng sản Việt Nam có thua kém người ta hay không. Hiện nay khắp nơi trên mặt đất dễ có đến cả trăm cộng đồng lưu vong nhưng mang đặc tính chống cộng triệt để như cộng đồng lưu vong Việt Nam thì chỉ có cộng đồng lưu vong Cuba. Thực vậy, trên thế giới chỉ còn Bắc Hàn, Trung cộng, Việt cộng và Cuba là vẫn theo chế độ cộng sản. Tuy nhiên tập thể chống đối Trung cộng còn có mảnh đất dung thân – nếu muốn – là Đài Loan, còn Bắc Hàn thì hầu như không có nổi một cộng đồng chống cộng xứng với tên gọi. Do đó, chỉ có thể thử so sánh hoạt động đề kháng của cộng đồng lưu vong tỵ nạn Việt Nam với diaspora Cuba.

Khoảng một triệu rưỡi người Cuba chống độc tài cộng sản đang sinh sống ở nước ngoài, chủ yếu – có thể đến một nửa – là ở Hoa Kỳ và tập trung là ở Miami, tiểu bang Florida. Từ thành phố cách xa đảo quốc nguyên quán lối chín mươi dặm, người Cuba lưu vong thường xuyên và kiên trì chống độc tài Fidel Castro. Thoạt tiên họ ủng hộ chính sách cấm vận đối với Cuba của các chính quyền Hoa Kỳ nhưng đến tháng chạp năm 2014, khi Tổng thống Barack Obama tuyên bố tái lập bang giao với Cuba thì tập thể người tỵ nạn Cuba chỉ biết công khai bày tỏ thái độ hoài nghi rất mực. Họ cũng nêu ra những luận điệu quen thuộc: tái lập bang giao không bảo đảm cho người dân Cuba tại quốc nội thêm được chút tự do dân chủ nào, trái lại biện pháp giao hảo với cộng sản chỉ gây tai hại lên tiến trình đấu tranh cho dân chủ tự do nơi đảo quốc. Liên tục từ khi Fidel chiếm quyền năm 1956, và nhất là từ 1965 đến 1972, khi làn sóng thuyền nhân Cuba dâng cao đưa đến hình thành cộng đồng lưu vong Cuba, nhiều hình thức đấu tranh chống cộng đã được áp dụng. Có thể xem cao điểm kháng cự cộng sản Cuba là chiến dịch vũ trang tấn công đảo quốc qua vụ Vịnh Con heo năm 1961, chiến dịch này thất bại. Chuyển qua các hình thức đấu tranh khác, người Cuba lưu vong vận động hành lang chính trị, phản đối thiết lập cơ sở ngoại giao (ví dụ chống thiết lập Lãnh sự quán Cuba ở Miami), ngang nhiên đương đầu với bộ máy cầm quyền cộng sản qua vụ cháu bé Elián González dưới sự lãnh đạo của tổ chức CANF, Cubanese American National Front, hân hoan đón nghe lời tuyên bố đồng dạng của nữ ca sĩ Gloria Estefan khi cô được mời về nước hát mừng Đức Giáo hoàng Paul II: “Tôi chỉ về lại Cuba hát cho đồng bào tôi nghe khi chế độ cộng sản không còn trên đất nước tôi.”

Người Nga đã di tản theo nhiều đợt kể từ năm 1917, sau cái gọi là Cách mạng Tháng mười. Đợt di tản thứ nhất bao gồm những người không chấp nhận chế độ bôn-sê-vích. Đợt di tản thứ hai xảy ra năm 1948, sau Đệ nhị Thế chiến và qui tụ các tù nhân xô viết, các nạn nhân bị đày biệt xứ không chịu trở về nguyên quán. Đợt di tản thứ ba vào thập niên 70 có đối tượng là những di dân xô-viết, các trí thức Do Thái, các nhân vật “đổi kháng”. Nhưng dẫu ly hương theo làn sóng trước sau và trong tư cách khác nhau, cộng đồng tỵ nạn lưu vong Nga luôn luôn đứng dưới lá cờ ba màu trắng-xanh-đỏ. Và năm 1990 lá cờ đó đã trở về. Nó đã trở về sau khi chế độ cộng sản bị xóa sổ và Liên bang Xô viết tan rã. Trong quốc hội nước Nga ngày nay, tỷ số giữa các dân biểu đảng viên cộng sản so với các dân biểu phe quốc gia và phe tự do thay đổi nhưng tất cả đều ngồi họp chung dưới lá cờ ba màu trắng-xanh-đỏ của chế độ Sa hoàng xưa. Trên đỉnh điện Kremlin, cũng ngọn quốc kỳ tam sắc thời Nga hoàng đang lộng gió tung bay.

Cộng đồng lưu vong chống cộng Cuba xem như hình thành từ năm 1956 còn cộng đồng tỵ nạn chống cộng Việt Nam thì ra đời kể từ năm 1975. Thời gian cộng đồng chống cộng Nga ly hương kéo dài 73 năm. Cho đến năm nay, thời gian cộng đồng chống cộng Cuba ly hương đã được 61 năm và thời gian cộng đồng chống cộng Việt Nam ly hương chỉ mới có 42 năm.

Người tỵ nạn chống cộng Nga xem như đã được trở về bản quán. Người tỵ nạn chống cộng Cuba và người tỵ nạn chống cộng Việt Nam thì chưa; cả hai đang bền bỉ thường xuyên tiếp tục chống cộng không hề ngưng nghỉ. Như hai cộng đồng Nga trước đây và Cuba hiện nay, chiến lược chống cộng của tập thể lưu vong người Việt là chiến lược “bếp ử trấu”, là chiến lược gìn giữ lòng chống cộng và duy trì lửa đấu tranh dưới nhiều hình thức đa dạng và đa diện.

Giới trẻ trong nước hiện cần gì?

Rành rành ra đó. Thanh thiếu niên nam nữ hiện sống tại quốc nội không cần ai nắm tay dạy dỗ họ là hãy chống cái ác chứ đừng có chống cộng! Chủ xướng phải vạch đường chỉ lối cho người trẻ trong nước – chống ác, đừng chống cộng – là một thái độ ngạo mạn tự tôn rất lộ bịch đáng chê.

Giới trẻ trong nước thừa biết rằng họ cần một Nguyễn Thái Học, họ cần một Phạm Hồng Thái. Giới trẻ trong nước thừa biết rằng họ cần một Graf von Stauffenberg, họ cần các anh em Scholl. Giới trẻ trong nước thừa biết rằng họ cần một sinh viên Y khoa Jan Opletal chống độc tài tại thủ đô nước Tiệp khắc. Giới trẻ trong nước thừa biết rằng họ cần một sinh viên vô danh đứng thẳng người ưỡn ngực chống chiếc xe tăng đang lù lù nghiêng xích lăn bánh tiến tới tại Công trường Thiên an môn vào mùa xuân 1989. Trong giới tu sĩ thì giới trẻ trong nước thừa biết rằng họ cần một Linh mục Jerzy Popieluszko,

đã từ chối học bổng nghiên cứu ở La-mã – có tính cách mua chuộc – của Tổng Giám mục Józef Glemp tặng ngày 16-10-1984 để ở lại và chịu tử vong dưới tay mật vụ Ba Lan.

Thanh thiếu niên quốc nội cần những tấm gương sáng đó, họ không cần xảo ngôn loạn ngữ, nguy biện lếu láo.

Trần Văn Tích
17-10-2017

Nguồn: Internet E-mail by ddcb chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, October 17, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*